

europæiske modeller, og det er hele pointen i den her diskussion.

Europa er ikke et hele. Europa er ikke noget entydigt. Der er forskellige modeller. Der er en dansk model, og der er andre modeller, og det er det, vi skal forholde os til, om vi vil ændre på.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det var en meget firkantet fremstilling, statsministeren gav, men det kan jo ikke tages som udtryk for andet, end at statsministeren i virkeligheden ønskede at forsvare en egentlig velfærdspolitik i EU, og det ligger jo fuldstændig i tråd med topmødets konklusion og de signaler, man har sendt ud i den seneste tid om, at man nu skal opbygge en egentlig velfærdspolitik i Unionen.

Det, som statsministeren fuldstændig forbigår i den sammenhæng, er dels, om det virkelig er sandsynligt, at Danmarks fem millioner mennesker sætter dagsordenen for den velfærdspolitik, eller om det er de firehundrede millioner andre borgere, der vil sætte dagsordenen. Den anden ting, som statsministeren totalt forbigår, men som ellers har været rejst i debatten af flere ordførere, er demokratiunderskuddet. Det er spørgsmålet om – når man ikke har en europæisk offentlighed, når man ikke har et offentligt europæisk demokrati, som fungerer, som vi forstår dansk folkestyre, dansk demokrati – hvordan man så sikrer befolkningernes medindflydelse på de her ting.

Det er væsentlige spørgsmål, som jeg synes, det havde klædt statsministeren at tage stilling til og diskutere med os i denne her debat, men som desværre overhovedet ikke er kommenteret af statsministeren i det seneste indlæg.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Det er lidt foruroligende at høre en statsminister, der med patos i stemmen taler om de danskere, der blev arbejdsløse i 1974, de dårligt stillede, der led under oliekrisen i 1979, hvilket jo er rigtige betragtninger, og som så i samme mundfuld luft erklærer, at det, vi vil i Europa, sandelig ikke er det, man vil i USA.

Jeg vil spørge statsministeren: Er det ikke netop sådan, at der i de seneste år er skabt mellem 18 og 20 mio. nye arbejdspladser i USA – og i Danmark har vi ganske vist også skabt mange nye arbejdspladser – mens man i Euro-

land har tabt arbejdspladser de senere år. Derfor er dette amerikanske spøgelse for de arbejdsløse jo ikke noget som helst, der kan bruges. Jeg er overbevist om, at tyske kulminearbejdere og belgiske stålværksarbejdere gerne vil have byttet ud med en amerikansk model, hvor de i dag havde haft arbejde fremfor løfter om social udlicning.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Statsministeren forbigik også i sine kommentarer fuldstændig den spændende kronik, som økonomiprofessor Gunnar Thorlund Jepsen i dag har i dagbladet Politiken, og som jo beskriver euroen og europoprojektet som et led i en udvikling, der er uafvendelig, og hvor eurotilslutningen vil fremskynde Europas Forenede Stater og bringe os hen mod en så tæt sammenslutning af de europæiske lande, at de nationale demokratier undergraves og forsvinder. Og professor Gunnar Thorlund Jepsen hæfter sig ved, at netop Danmark ved skæbnens tilfælde har en størrelse, som måske i demokratisk henseende er optimal.

Det kunne være velgørende at høre statsministerens kommentar til den kronik i Politiken af en person, som jo ikke er ekstremist på en af fløjene eller ukyndig, hvad angår økonomi og valuta.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil skynde mig at tage tråden op fra det sidste indlæg og sige, at det jo er en interessant kronik, som hr. Frank Dahlgaard henviser til.

Jeg tillader mig at henvise til et interview med den svenske økonom Lars Calmfors, som vist nok er på forsiden. Jeg har det kun i kopi fra det seneste nummer af Nyt Notat. Jeg tager bare et enkelt citat fra Lars Calmfors, som her også bekræfter, at han går ind for ØMU'en. Han siger: »Politologerne brugte økonomiske argumenter. Vi økonomer argumenterede ud fra vores politiske holdninger.«

Skulle vi ikke lade være med at bruge hinandens fans til at slå hinanden i hovedet med og så i stedet for diskutere, hvad vi hver især mener, og begrunde, hvorfor vi mener, som vi gør. For man kan jo hente svar, som man ønsker det, for der er så mange forskellige eksperter, som også har forskellige holdninger.

Så vil jeg gerne takke hr. Frank Dahlgaard for anmeldelsen af det meget store værk. Jeg synes, det var nogle glimrende citater, meget nuance-